

ระเบียบการกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยการลาหยุดราชการ

พ.ศ. ๒๔๖๕

DCID LIBRARY

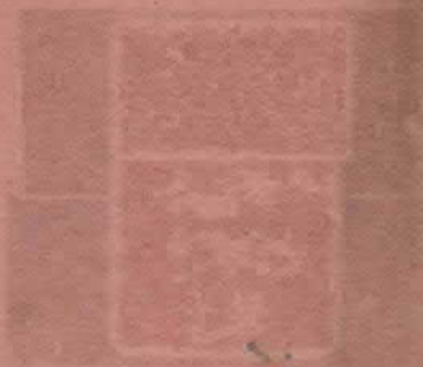

0000032788

ด352.66

ด6153

น.2

ระเบียบการกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยการลาหยุดราชการ

—*—

กำหนดเวลา ลา ซึ่ง จะได้เงินเดือนเต็ม หรือ ครึ่ง

ข้าราชการไทย เงินเดือน สูง กว่า ๒๐๐ บาท

๑. ในปีหนึ่ง ละ ลา ด้วย กิจส่วนตัว หรือป่วย ก็ที่เป็นครั้งคราว
ช่วงเวลาสั้นๆ ลาได้ทั้งสิ้นไม่เกิน ๑๐ วัน โดยได้เงินเดือนเต็ม
แต่ปีใดไม่ได้ลาปีนั้นเป็นพับไป จะเอาไปบวกปีอื่นไม่ได้.

๒. ถ้าผู้ที่รับราชการครบหนึ่งปี ยัง ลา นอก จากข้อ ๑
ได้อีก ๑ เดือน ครบ ๒ ปี ๒ เดือน และ ครบ ๓ ปี ๓ เดือน เป็น
ลำดับไป จนเท่าไรปีก็เท่ากันเดือน ถ้าหากรับราชการไม่ครบปี
เช่น ทำงานมา ๖ เดือน อนุญาตให้ลาได้ ๑๕ วัน แต่ได้ลา
ป่วยโดยได้ รับเงินเดือนเต็มไปแล้ว ๕ วัน ก็ต้องเอา ๕ วัน หัก
ออก คงเหลือวันที่ ลาโดยได้ รับเงินเดือนเต็ม ๑๐ วัน เงิน
เดือนครึ่งอีกเท่าวัน ที่อนุญาตซึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน การลาตามข้อนี้
ถ้าเป็นลาเพื่อพักผ่อน ร่างกาย กระทรวงจะวินิจฉัยเป็นรายๆ ไป
แต่ถ้าเป็นลาด้วยป่วย ละ ลาได้คราวละ เพียง ๓ เดือนเท่านั้น เมื่อ
ครบ ๓ เดือนแล้ว ถ้าวันราชการยังมีพอ ก็ลาต่อไปอีกคราวละ
๓ เดือนเป็นลำดับไปจนไม่เกิน ๑ ปี.

๑

วันที่

เลขทะเบียน ๑/๑๕๙๓๖ ค.๒

เลขเรียกหนังสือ ๑/๒๕๕๒.๖๖ ๑/๖๑๕๙

การคิดเงินเก็อนให้สำหรับการลาป่วยตามข้อ ๒ นี้ เช่น
รับราชการมา ๑๐ ปี มีวันที่จะลาได้ ๑๐ เก็อน แต่ได้ป่วย
และลาโดยได้เงินเก็อนเต็มเสียแล้ว ๔ เก็อน ต้องเอา ๔ เก็อน
หักออกเสียก่อน คงเหลือที่จะลาโดยได้เงินเก็อนเต็ม ๖ เก็อน
และได้เงินเก็อนครั้งอีกไม่เกิน ๖ เก็อน.

ถ้าการลาตามข้อ ๒ นี้ ลาก้วยอุปสมบท รับราชการครบ
๑ ปี ก็ลาได้ ๑ เก็อน ๒ ปี ๒ เก็อน ๓ ปี ๓ เก็อนเป็นลำดับ
ไป แต่อย่าง มากถึงจะมีวันรับราชการมากกว่า ๔ ปีไปเท่าไร ก็
จะลาในการอุปสมบทได้เพียง ๔ เก็อนเท่านั้น.

การคิดเงินเก็อนสำหรับการอุปสมบท เช่นรับราชการมา ๕ ปี
ได้ลาแล้ว ๒ เก็อนโดยได้เงินเก็อนเต็ม ต้องเอา ๒ เก็อนหักออกเสีย
ก่อน คงเหลือที่จะได้เงินเก็อนเต็ม ๓ เก็อน เงินเก็อน ครั้ง ๑ เก็อน.

ข้าราชการไทย เงิน เก็อนไม่สูง กว่า ๒๐๐ บาท

ข้าราชการจีนนี้ไม่มีวันลาที่จะได้เงินเก็อนเต็มตามข้อ ๑ มี
แต่วันลาตามข้อ ๒ เท่านั้น การคิดเงินและกำหนดให้ลา เป็นไป
อย่างเดียวกันกับข้อ ๒ ทุกประการ.

ข้าราชการชาวต่างประเทศ

ข้าราชการชาวต่างประเทศที่มีสัญญา เป็นไป ตามสัญญา ถ้า
เป็นผู้ไม่มีสัญญา เป็นไป อย่างเดียวกับ ข้าราชการ ไทย ที่มีเงิน เก็อน
จีนเดียวกัน.

อำนาจการ อนุญาตในการ ลา ด้วย กิจธุระ และป่วย

ข้าราชการในศาลาว่า การ กระทรวง

๑. ข้าราชการในกรมของไทย หัวหน้ากรมกองนั้น อนุญาตได้ ปีละ ๓๐ วัน พ้นจากนั้น ต้องได้รับ อนุญาต จาก กระทรวง.
๒. ข้าราชการ ชั้น หัวหน้า กรมกอง กระทรวง เป็นผู้ อนุญาต.
๓. ข้าราชการ ซึ่งสังกัด ๒ กรม เช่น พนักงานตรวจการ เป็นต้น เจ้ากรมต้อง ลง ชื่อ อนุญาต ทั้ง ๒ กรม.

ข้าราชการในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑. ข้าราชการใน คณะไทย ให้คณะ บัณฑิต คณะ นั้น อนุญาตได้ ปี ละ ๑๕ วัน และ ผู้บัญชาการ อนุญาตได้ อีก ๑๕ วัน พ้นจากนั้น ต้องได้รับ อนุญาต จาก กระทรวง.
๒. ข้าราชการ ของ กลาง ซึ่งไม่ได้ขึ้น แก่ คณะใด ผู้บัญชาการ เป็นผู้ อนุญาต ผู้เดียว และไม่เกิน ๓๐ วัน ต่อ จาก นั้น ต้องได้รับ อนุญาต จาก กระทรวง.
๓. ข้าราชการ ชั้นคณะบดี ผู้บัญชาการ อนุญาตได้ ไม่เกินปี ละ ๑๕ วัน ต่อ จาก นั้น ต้องได้รับ อนุญาต จาก กระทรวง.
๔. ผู้บัญชาการ กระทรวง เป็นผู้ อนุญาต.

ข้าราชการโรงเรียนเพาะช่าง

๑. ข้าราชการ ทุก แผนก ปลัดผู้บัญชาการ อนุญาตได้ ไม่เกินปี

ละ ๑๕ วัน และผู้บัญชาการ อัญญาตไถ่ อีก ๑๕ วัน พัน ราก นั้น
ต้องได้รับ อัญญาต ราก กระทรวง.

๒. ปลัดบัญชาการ ผู้บัญชาการ อัญญาตไถ่ ปี ละ ๓๐ วัน ต่อ
ราก นั้นต้องได้รับ อัญญาต จาก กระทรวง.

๓. ผู้บัญชาการ กระทรวงเป็นผู้ อัญญาต.

ข้าราชการ โรงเรียน ใน จังหวัด พระนคร และ จังหวัด นครบุรี

๑. ข้าราชการในโรงเรียน ครูใหญ่ อัญญาตไถ่ ปี ละ ๕ วัน
และ พนักงานตรวจการ อัญญาตไถ่ อีก ๑๐ วัน เจ้ากรม อัญญาตไถ่
อีก ๑๕ วัน ต่อ ราก นั้นต้องได้รับ อัญญาต จาก กระทรวง.

๒. อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ หรือ อาจารย์ผู้ปกครอง ครู ผู้
ปกครอง พนักงาน ตรวจการ อัญญาตไถ่ ปี ละ ๑๐ วัน เจ้ากรม อัญญาต
ไถ่ อีก ๑๐ วัน ต่อ ราก นั้นต้องได้รับ อัญญาต จาก กระทรวง.

หมายเหตุ—โรงเรียน ที่มีทั้ง อาจารย์ใหญ่ อาจารย์ผู้ปกครอง
หรือครูใหญ่ ครูผู้ปกครอง ต้อง ลงชื่อ อัญญาต ทั้ง ๒ คน.

ข้าราชการ ใน จังหวัด นครบุรี จังหวัด นครบุรี

จังหวัด สมุทรปราการ และ จังหวัด พระประแดง

๑. ข้าราชการในโรงเรียน ครูใหญ่ อัญญาตไถ่ ปี ละ ๕ วัน
และ เจ้าหน้า ที่ เหนือ อัญญาต ไถ่ อีก เป็น ลำดับ ไป คือ ศึกษาธิการ
อำเภอ อีก ๔ วัน นายอำเภอ อีก ๑๒ วัน ทนาย จ้าง อีก ๑๕ วัน

สมุท พระนครบาลอีก ๒๕ วัน

ต่อ จากนั้น ต้องได้ รับอนุญาต จาก

กระทรวง.

๒. ครูใหญ่ ครูผู้ ปกครอง ศึกษาธิการ อำเภอบุณฑลใต้ ปี ละ ๕ วัน และเจ้าหน้าที่ เหนือ อนุญาต ต่อได้ อีก เป็น ลำดับ ไป คือ นาย อำเภอบุณฑล ๘ วัน นครบาล จังหวัด อีก ๑๒ วัน สมุท พระนครบาล อีก ๒๕ วัน ต่อ จากนั้น ต้องได้ รับอนุญาต จาก กระทรวง.

๓. เสมียน กอง ศึกษาธิการ อำเภอบุณฑลใต้ ปี ละ ๘ วัน และ เจ้าหน้าที่ เหนือ อนุญาต ต่อได้ อีก เป็น ลำดับ ไป คือ นาย อำเภอบุณฑล ๑๒ วัน นครบาล จังหวัด อีก ๒๐ วัน สมุท พระนครบาล อีก ๒๕ วัน ต่อ จากนั้น ต้องได้ รับอนุญาต จาก กระทรวง.

๔. เสมียน กอง ศึกษาธิการ จังหวัด ศึกษาธิการ จังหวัด บุณฑลใต้ ปี ละ ๑๐ วัน นครบาล จังหวัด บุณฑลใต้ อีก ๒๐ วัน สมุท พระนครบาล อนุญาต ได้ อีก ๓๕ วัน ต่อ จากนั้น ต้องได้ รับอนุญาต จาก กระทรวง.

๕. ศึกษาธิการ อำเภอบุณฑลใต้ ปี ละ ๑๐ วัน นครบาล จังหวัด บุณฑลใต้ อีก ๑๕ วัน สมุท พระนครบาล อนุญาต ได้ อีก ๒๕ วัน ต่อ จากนั้น ต้องได้ รับอนุญาต จาก กระทรวง.

๖. ศึกษาธิการ จังหวัด นครบาล จังหวัด บุณฑลใต้ ปี ละ ๑๕ วัน สมุท พระนครบาล อนุญาต ได้ อีก ๒๕ วัน ต่อ จากนั้น ต้องได้ รับอนุญาต จาก กระทรวง.

ข้าราชการใน กองศึกษาธิการ กรุงเทพฯ ฯ

๑. ศึกษาธิการ กรุงเทพฯ ฯ อนุญาตให้ข้าราชการใน กองได้ ปี
ละ ๑๕ วัน สมุหพระนครบาล อนุญาตได้อีก ๒๕ วัน ต่อจากนั้น
ต้องได้รับ อนุญาต จาก กระทรวง.

๒. สมุหพระนครบาล อนุญาตให้ศึกษาธิการ กรุงเทพฯ ฯ ได้ ปี
ละ ๓๐ วัน ต่อจากนั้น ต้องได้รับ อนุญาต จาก กระทรวง.

ข้าราชการใน มณฑล ต่าง ๆ

๑. ข้าราชการโรงเรียนอำเภอ ครูใหญ่ อนุญาตได้ ปี ละ ๕ วัน
และเจ้าหน้าที่เหิน อนุญาตต่อได้อีกเป็น ลำดับไป คือ ศึกษาธิการอำเภอ
อีก ๘ วัน นายอำเภออีก ๑๒ วัน ผู้ว่าราชการ จังหวัดอีก ๑๕ วัน
อุปราช หรือ สมุหเทศาภิบาลอีก ๒๕ วัน ต่อจากนั้น ต้องได้รับ อนุญาต
จาก กระทรวง.

๒. ครูใหญ่โรงเรียนอำเภอ ศึกษาธิการอำเภอ อนุญาตได้ ปี ละ
๕ วัน และเจ้าหน้าที่เหิน อนุญาตต่อได้อีกเป็น ลำดับไป คือ นาย
อำเภออีก ๘ วัน ผู้ว่าราชการ จังหวัดอีก ๑๒ วัน อุปราช หรือ สมุห
เทศาภิบาลอีก ๒๕ วัน ต่อจากนั้น ต้องได้รับ อนุญาต จาก กระทรวง.

๓. ข้าราชการโรงเรียนจังหวัด ครูใหญ่ อนุญาตได้ ปี ละ ๕ วัน
และเจ้าหน้าที่เหิน อนุญาตต่อได้อีกเป็น ลำดับไป คือ ศึกษาธิการ
จังหวัดอีก ๑๐ วัน ผู้ว่าราชการ จังหวัดอีก ๑๕ วัน อุปราช

หรือ สมุหเทศาภิบาล อีก ๒๕ วัน ต่อจากนั้น ต้องได้รับ อนุญาต จาก
กระทรวง.

๕. ครูใหญ่โรงเรียน จังหวัด ศึกษาธิการ จังหวัด อนุญาต ได้ ปี ละ
๑๐ วัน ผู้ว่าราชการ จังหวัด อนุญาต ได้ อีก ๑๕ วัน อุปราช หรือ
สมุหเทศาภิบาล อนุญาต ได้ อีก ๒๕ วัน ต่อจากนั้น ต้องได้รับ อนุญาต
จาก กระทรวง.

๕. ข้าราชการโรงเรียน มณฑล ครูใหญ่ อนุญาต ได้ ปี ละ ๕ วัน
ศึกษาธิการ มณฑล อนุญาต ได้ อีก ๑๕ วัน อุปราช หรือ สมุหเทศาภิบาล
อนุญาต ได้ อีก ๒๕ วัน ต่อจากนั้น ต้องได้รับ อนุญาต จาก กระทรวง.

๖. ครูใหญ่โรงเรียน มณฑล ศึกษาธิการ มณฑล อนุญาต ได้
ปี ละ ๑๐ วัน อุปราช หรือ สมุหเทศาภิบาล อนุญาต ได้ อีก ๒๕ วัน
ต่อจากนั้น ต้องได้รับ อนุญาต จาก กระทรวง.

๗. เสมียน กอง ศึกษาธิการ อำเภอ ศึกษาธิการ อำเภอ อนุญาต
ได้ ปี ละ ๘ วัน และ เจ้าหน้าที่ เห็น อนุญาต ต่อได้ อีก เป็น ลำดับ ไป คือ
นายอำเภอ อีก ๑๒ วัน ผู้ว่าราชการ จังหวัด อีก ๒๐ วัน อุปราช หรือ
สมุหเทศาภิบาล อีก ๒๕ วัน ต่อจากนั้น ต้องได้รับ อนุญาต จาก กระทรวง.

๘. เสมียน กอง ศึกษาธิการ จังหวัด ศึกษาธิการ จังหวัด อนุญาต
ได้ ปี ละ ๑๐ วัน ผู้ว่าราชการ จังหวัด อนุญาต ได้ อีก ๒๐ วัน อุปราช
หรือ สมุหเทศาภิบาล อนุญาต ได้ อีก ๓๕ วัน ต่อจากนั้น ต้องได้รับ
อนุญาต จาก กระทรวง.

๙. เสมียนกองศึกษาธิการ มณฑล ศึกษาธิการ มณฑล อนุญาต
ไต่ปี ละ ๒๕ วัน อุปราช หรือ สมุหเทศาภิบาล อนุญาตไต่อีก ๔๐ วัน
ต่อ จากนั้น ต้องไต่ รับอนุญาต จาก กระทรวง.

๑๐. ศึกษาธิการ อำเภอ นายอำเภอ อนุญาตไต่ปี ละ ๑๐ วัน
ผู้ว่าราชการจังหวัด อนุญาตไต่ อีก ๑๕ วัน อุปราช หรือ สมุหเทศา
ภิบาล อนุญาตไต่ อีก ๒๕ วัน ต่อ จากนั้น ต้องไต่ รับอนุญาต จาก
กระทรวง.

๑๑. ศึกษาธิการ จังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด อนุญาตไต่ปี ละ
๑๕ วัน อุปราช หรือ สมุหเทศาภิบาล อนุญาตไต่ อีก ๒๕ วัน ต่อ
จากนั้น ต้องไต่ รับอนุญาต จาก กระทรวง.

๑๒. ผู้ช่วยศึกษาธิการ มณฑล ศึกษาธิการ มณฑล อนุญาต
ไต่ปี ละ ๑๕ วัน อุปราช หรือ สมุหเทศาภิบาล อนุญาตไต่ อีก ๒๕ วัน
ต่อ จากนั้น ต้องไต่ รับอนุญาต จาก กระทรวง.

๑๓. ศึกษาธิการ มณฑล อุปราช หรือ สมุหเทศาภิบาล อนุญาต
ไต่ไม่เกินปี ละ ๓๐ วัน ต่อจากนั้น ต้องไต่ รับอนุญาต จาก กระทรวง.

อำนาจการ อนุญาตในการ ลาอุปสมบท

ข้าราชการ ชั้นสัญญาบัตร

ข้าราชการ ชั้นสัญญาบัตร ทั้ง หมก ซึ่งสังกัด กระทรวงศึกษา
ธิการ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ อนุญาตให้หยุดราชการ และ

จัก ขอ พระราชทาน พระบรม ราชานุญาตให้อุปสมบท เพราะ ฉะนั้น ต้อง
บอก มาถึง กระทรวง ศึกษาธิการ ทุก ราย.

ข้าราชการไม่ใช้ ชั้น สัญญาบัตร

ข้าราชการในศาลาว่าการ กระทรวง หัวหน้ากรม กอง เป็น
ผู้อนุญาต ข้าราชการใน พูลงกรณ์มหาวิทยาลัย และโรงเรียน
เพาะช่าง ผู้บัญชาการเป็นผู้ อนุญาต ข้าราชการในโรงเรียน จังหวัด
พระนคร จังหวัดธนบุรี เจ้ากรมเป็นผู้ อนุญาต แล้วขอ ระเบียบ อนุญาต
ต่อ กระทรวงศึกษาธิการ.

ข้าราชการในจังหวัดนนทบุรี จังหวัดมีนบุรี จังหวัดพระประแดง
จังหวัดสมุทรปราการ นครบาล จังหวัดเป็นผู้ อนุญาต และ ออกใบ อนุญาต
แล้ว บอก มา ตาม ลำดับ จนถึง กระทรวงศึกษาธิการ.

ข้าราชการในกองศึกษาธิการ กรุงเทพฯ ฯ สมุท พระนครบาล
เป็นผู้ อนุญาต แล้ว บอก ขอ ระเบียบ อนุญาต จาก กระทรวงศึกษาธิการ.

ข้าราชการในมณฑลต่าง ๆ จังหวัดใดผู้ว่าราชการ จังหวัดนั้น
อนุญาต และ ออกใบ อนุญาต ส่วนผู้ที่ ตั้งที่ มณฑลไม่ได้สังกัด จังหวัด
อุปราช หรือ สมุทเทศาภิบาลเป็นผู้ อนุญาต และ ออกใบ อนุญาต แล้ว
บอก มาตาม ลำดับ จนถึง กระทรวงศึกษาธิการ.

แบบใบลา การ ขึ้นใบลา และใบ รายงานตัว

๑. ใบลาด้วยกิจธุระใช้แบบหมายเลข ก. ใบลาป่วยอย่าง

คราวละ ๓-๔ วัน ใช้แบบหมายอักษร ข. ถ้าลามาก ตั้งแต่ เกือบ
หนึ่งสัปดาห์ หรือลามามาก ตั้งแต่ ต้นปี จนถึงวันที่ ลาใหม่ ครบ เกือบ
หนึ่งสัปดาห์ ใช้แบบหมายอักษร ค. ใบลาอุปสมบท ใช้แบบหมาย
อักษร ง.

๒. ใบลาทุกอย่างได้ยื่นตามลำดับชั้น และ เสร็จไปทั้งนี้.

ก. ใบลาอุปสมบท ต้องยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอหยุด ๓๐ วัน
และรับอนุญาตแล้วจึงหยุดได้.

ข. ใบลาช่วยกิจธุระและป่วย ต้องยื่น ก่อน กำหนดขอหยุด
และรับอนุญาตแล้วจึงหยุดได้ เงินไว้แต่กิจธุระเกิดขึ้นบริบูรณ์ทันที
ถ้วน หรือป่วยด้วยโรคซึ่งต้องหยุดทันที ทั้งนี้จึงยอมให้หยุดก่อน
ได้ แต่ต้องพยายามส่งใบ ลาเร็วที่สุด.

๓. การลาอุปสมบท เมื่อลาสิกขาบทแล้ว ให้ยื่นรายงาน
ตามลำดับตามแบบ หมายอักษร จ. ด้วย.

คำชี้แจงพิเศษ

๑. ผู้ลาจะถือว่า เมื่อมี วัน อนุญาตไว้ให้หยุดได้ จะลาเสมอ
ไปสุดแต่ไม่ เกินกำหนดแล้วเท่านั้นไม่ได้ การลาด้วยกิจธุระซึ่งจะ
ได้ รับอนุญาต และได้ เงินเต็มๆ ต้อง เป็นกิจธุระที่จำเป็น ผู้ให้
อนุญาตเห็นควร อนุญาตและ อนุญาตแล้วจึงจะได้ เงินเต็ม ถ้าผู้
อนุญาตเห็นไม่ ควร อนุญาต ไม่อนุญาต หรือเพียงอนุญาตให้ลาได้ไม่
นับว่าขาดก็ได้.

๒. การ ลาป่วย ก็ทำนองเดียวกัน ต้องป่วยจริง ถ้าผู้อนุญาต
ไม่เชื่อ จะไม่อนุญาต ก็ได้ เว้นไว้แต่ จะมีแพทย์ที่ควร เชื่อรับ รอง
และ การป่วย ด้วยโรค ซึ่งเกิด ด้วยความชุกช่น เช่น กามโรค จะไม่
ได้รับ อนุญาตเลย เว้นไว้แต่ จะปรากฏ ว่าเป็นโรค มฤตก.

๓. ผู้ลา ซึ่งไม่สามารถ จะ ส่ง รายวัน ทำการ และป่วย ลาซากของ
ตน มาพร้อม กับใบลาได้ จะเย็นไทย แก่ตนเอง ซึ่งอาจได้รับ เงิน
เดือนเข้าไป เพียงไร ก็ได้ เพราะ ทาง ราชการ จะ ต้อง ตรวจ สอบ มาก
เพราะ ฉะนั้น ต้อง พยายาม อดทน อดกลั้น ของ ตนไว้ ให้แน่นอดทน ทุก คน.

๔. การ ลา คราว เดียว ตั้งแต่ เดือนหนึ่ง ขึ้นไป หรือ ลา หลาย
คราว แต่ คราว หลัง เมื่อ รวม ทั้งที่ ลา มาแล้วครบ เดือนหนึ่ง ขึ้นไป
ต้อง บอก มาถึง กระทรวงศึกษาธิการ ทุก ราย.

วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๖๕

เจ้า พระยา ธรรมศักดิ์

ทางวางเอก

เสนาบดี.

๑๒

ก.

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ขอทำใบลาขึ้นต่อ.....

ด้วยข้าพเจ้ามีกิจธุระส่วนตัว ซึ่ง จำเป็น ต้อง ขอลาหยุด คือ

.....

.....

เพราฉะนั้นขอลาหยุด.....วัน.....นับแต่วันนี้.....เดือน.....

พ.ศ.....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

“ควร มีควร แล้ว แต่ ะไปรท

๑๓

๒.

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ขอทำใบลาป่วยขึ้นต่อ.....

ด้วยข้าพเจ้าป่วยเป็น.....

ไม่สามารถ มารับราชการได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า ขอลา วัฒนา

มีกำหนด.....วัน นับแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ใน พ.ศ. นี้ข้าพเจ้า

ได้ลามาแล้ว คือ ป่วย.....ลา.....

ควร มีควร แล้วแต่จะโปรด

หมายเหตุ—มีวันป่วย ลา เท่าใด สำหรับปี นี้ ก็ให้รวมบอกไว้ ถ้าไม่มี
ก็เขียนว่า ใน พ.ศ. นี้ข้าพเจ้าไม่มีวันป่วย ลาเลย.

๑๔

ก.

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ขอทำใบลาป่วยขึ้นต่อ.....

ด้วยข้าพเจ้าป่วย เป็น.....

ไม่สามารถจะมารับราชการได้ เพราะ ฉันข้าพเจ้า ขอลา รักษาตัว

มีกำหนด.....เดือน.....วัน นับแต่วันนี้.....เดือน.....

พ.ศ..... ถึง วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าได้ส่ง รายวันรับราชการ มาพร้อมด้วยใบลา นี้ แล้ว.

ควร มีควร แล้ว แต่ จะโปรด

รายวัน รับราชการ

ชื่อ.....ตำแหน่ง.....

แรก เข้า รับ ราชการ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

พ.ศ.....ป่วย.....ลา.....ขาด.....

พ.ศ.....ป่วย.....ลา.....ขาด.....

พ.ศ.....ป่วย.....ลา.....ขาด.....

พ.ศ.....ป่วย.....ลา.....ขาด.....

พ.ศ.....ป่วย.....ลา.....ขาด.....

พ.ศ.....ป่วย.....ลา.....ขาด.....

พ.ศ.....ป่วย.....ลา.....ขาด.....

พ.ศ.....ป่วย.....ลา.....ขาด.....

พ.ศ.....ป่วย.....ลา.....ขาด.....

พ.ศ.....ป่วย.....ลา.....ขาด.....

(ลงชื่อ).....

เขียนที่.....
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....
 ขอทำใบลา อุปสมบท ขึ้น ต่อ.....
 ด้วย ข้าพเจ้า เกิด วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 เป็นบุตร.....บิดา.....มารดา มี คำตั้น.....
บ้านเกิด ตำบล.....
 อำเภอ.....จังหวัด.....มณฑล.....
 เวลา.....ที่ ตำบล.....อำเภอ.....
 จังหวัด.....มณฑล.....
 บิดข้าพเจ้า มีอายุ.....ปี มี วิชา อุปสมบท ที่ วัด.....
 ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 มณฑล.....ในสำนัก.....อุปัชฌาย์
 กำหนด วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้า ขอ ลา หุต ราชการ มีกำหนด.....เดือน.....วัน ตั้งแต่วันที่.....
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ถึง วันที่.....
 เดือน.....พ.ศ..... เมื่อไปรบก อนุญาต แล้ว
 ขอ รับ ประทานใบ สุกฺติ เพื่อแสดงแก่ พระ อุปัชฌาย์ ด้วย.

ควร มีควร แล้วแต่ ปรไปรบก

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ขอ รายงาน ต่อ.....

ด้วยตามที่ข้าพเจ้าได้ลาอุปสมบทนั้น ข้าพเจ้าได้อุปสมบทเมื่อ
วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ได้ลาสิกขาบทแล้ว

เมื่อ วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... รวมเวลา

อุปสมบท.....วัน ในระหว่างอุปสมบท ข้าพเจ้าได้ศึกษา คือ

.....

.....

.....

.....

บัดนี้ข้าพเจ้าขอ ถวาย เฝ้า รับราชการในหน้าที่ต่อไป ตามเดิม

ควร มีควร แล้วแต่จะโปรด

(หมายเหตุ—ระหว่างอุปสมบทได้ศึกษาอะไรบ้าง ได้ผลอย่างไร
บอกให้ ระเียบก)

